

กิตติกรรมประกาศ

แม้ “ผีผู้หญิง” จะเป็นตัวละครที่โดดเด่น และ เดียวดาย หากแต่ตลอดเวลาที่ดิฉันทำการวิจัยนั้น กลับไม่เคยรู้สึกว่าคุณคนเดียวเลยแม้แต่น้อย ทั้งนี้เพราะมีอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้มี “จิตวิญญาณความเป็นครู” รองศาสตราจารย์ ดร. สมสุข หินวิมาน ผู้เปรียบเสมือนสัพพัญญูของลูกศิษย์ อาจารย์ผู้ที่มีเมตตา และไม่เคยเหน็ดเหนื่อยที่จะตอบคำถาม หรือข้อสงสัยใด ๆ ของลูกศิษย์ ไม่ว่าจะปัญหาจะเป็นเรื่องที่ยากเพียงใด แต่อาจารย์สามารถอธิบายและไขปัญหาต่าง ๆ ให้ศิษย์ผู้เงอะงะเข้าใจได้อย่างน่าอัศจรรย์ ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีคณาจารย์ที่ให้ความกรุณา รับเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ โดยมี รองศาสตราจารย์ อรทัย ศรีสันติสุข กรุณา รับเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ กิตติมา สุรสนธิ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กำจร หลุยยะพงศ์ กรุณา รับเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ ดิฉันขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความเมตตา และทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี นอกจากนี้ ดิฉันขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เนื่องน้อย บุญเนตร ผู้เปิดโลกสตรีนิยมให้ดิฉันได้เข้าใจและค้นพบตัวตนของดิฉันเมื่อเรียนอยู่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาฯ

ยิ่งไปกว่านั้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ปาป้า และ माम้า ผู้ที่แม้จะไม่เข้าใจว่าลูกสาวของตนศึกษาเรื่องของผู้หญิงไปเพื่ออะไร แต่ก็ยังคงสนับสนุน เป็นกำลังใจ และคอยผลักดันผู้วิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งท่านทั้งสองยังคงพยายามทำสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยต่อไปได้ด้วยดีเสมอ แม้จะต้องใช้เวลาในการวิจัยนานกว่าคนอื่น ๆ และที่สำคัญขอบพระคุณที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูดิฉันให้เป็นคนที่ชอบตั้งคำถาม และไม่เคยปิดกั้นจินตนาการผู้วิจัยจึงมีโอกาที่จะเข้าใจแนวความคิดต่าง ๆ และสามารถตีความและทำความเข้าใจกับปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในงานวิจัยเรื่องนี้ได้ง่ายขึ้น

ขอบใจเพื่อน ๆ ทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจให้ดิฉันเสมอมา ทั้งเพื่อนที่เซนต์โยเซฟ บางนา, เพื่อน ๆ ที่จุฬาฯ และเพื่อน ๆ MA22 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นุช กีบ ไร่ต (บุญ) รวมทั้งเรน ที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับผู้วิจัย คอยพยายามผลักดัน กระตุ้น ให้กำลังใจ ส่งแรงใจมาให้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเกิดปัญหาอะไรหรือท้อใจเพียงใด ไม่มีครั้งไหนที่ดิฉันหันไปแล้วจะไม่พบพวกเขาคอยให้กำลังใจอยู่ข้าง ๆ รวมทั้ง ขอบใจผีตนแรก ๆ ในชีวิตของดิฉัน ทั้งไนต์ กู๊ และ บัน บัน ผู้ลวงลับ ที่ทำให้ดิฉันรู้สึกอยากศึกษาและทำความเข้าใจผีมากกว่าที่จะคิดกลัว

สุดท้ายขอบคุณโชคชะตาที่ทำให้ดิฉันได้เข้าเรียนที่คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ขอบคุณที่ทำให้ดิฉันได้รับโอกาสทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อที่ดิฉันชื่นชอบได้เป็นนักศึกษา ที่อยู่ในความดูแลของคณาจารย์ผู้มีเมตตา ได้มาพบเพื่อน ๆ ผู้ไม่เคยทอดทิ้งดิฉัน

ไปไหน และ ที่สำคัญ คือ ขอขอบคุณที่ทำให้ดิฉันเกิดมาเป็นลูกของป้าป๊าและมาม้า ผู้ที่ทำให้เราเห็นเสมอว่า เมื่อเกิดเป็นลูกของท่านไม่ว่ามีอุปสรรคใด ในชีวิตต้องฝ่าฟันไปได้

หากไม่มีกำลังใจที่ดิฉันกล่าวมาทั้งหมดนี้ ทางเดินในการค้นหาความหมายของ “ผีผู้หญิง” คงเป็นทางที่นากลัวและว้าเหวเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบคุณกำลังใจของทุก ๆ คนที่คอยผลักดันให้ในที่สุดดิฉันก็สามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จได้

หากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ มีความดีความชอบใดก็คงเป็นเพราะสิ่งดี ๆ ที่ดิฉันได้รับจากบุคคลเหล่านี้ทำให้มันได้เกิดขึ้น แต่หากวิทยานิพนธ์นี้เกิดความผิดพลาดใด ๆ ขึ้น ก็คงเป็นเพราะดิฉันเองที่ทำพลาดไป และต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

นิรินทร์ เกตราไชยอนันต์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2550